

1-4035

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Revd-5435/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca mr. sc. Dražena Jakovine predsjednika vijeća, Renate Šantek članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, Željka Pajalića člana vijeća, mr. sc. Igora Periša člana vijeća i Jadranke Anić-Matić članice vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Nova natura d.o.o. Đurđevac, Đurđevac, Ulica Grada Vukovara 60, OIB: 95352435007, koju zastupa punomoćnica Mirela Džoja Petrić, odvjetnica u Zajedničkom odvjetničkom uredu Ivana Mandić i Mirela Džoja Petrić u Osijeku, protiv tuženice Ina-industrija nafte d.d. Zagreb, Zagreb, Avenija Većeslava Holjevca 10, OIB: 27759560625, koju zastupa punomoćnica Martina Šimunović Lepoša, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović u Zagrebu, radi tužbe za ispravak, odlučujući o tužiteljčinom prijedlogu za dopuštenje revizije protiv presude Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-4229/2023-2 od 29. travnja 2025. kojom je preinačena presuda Općinskog suda u Koprivnici, Stalne službe u Đurđevcu broj P-69/2021-17 od 12. svibnja 2023., u sjednici održanoj 29. travnja 2026.,

r i j e š i o j e :

I. Odbija se prijedlog tužiteljice za dopuštenje revizije u dijelu koji se odnosi na naznačena pravna pitanja.

II. Prijedlog tužiteljice za dopuštenje revizije odbacuje se u dijelu koji se odnosi na povrede temeljnih ljudskih prava zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je podnijela prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-4229/2023-2 od 29. travnja 2025. kojom je preinačena presuda Općinskog suda u Koprivnici, Stalne službe u Đurđevcu broj P-69/2021-17 od 12. svibnja 2023. zbog pravnih pitanja koja smatra važnim za odluku u sporu, za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i za razvoj prava u sudskoj praksi i zbog povrede temeljnih ljudskih prava zajamčenih

Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

1.1. U prijedlogu za dopuštenje revizije tužiteljica je postavila pravna pitanja:

"1. Je li tuženik mogao steći pravo stvarne služnosti cjevovoda dosjelošću, u vrijeme važenja Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima, ako je u vrijeme postavljanja cjevovoda, a prije stupanja na snagu ZOVO, u pravnom sustavu bilo uređeno pitanje zakonske služnosti, koja se ne može steći dosjelošću, a koja se osnivala u upravnom postupku kroz nepotpuno izvlaštenje, sukladno odredbama tada važećeg Zakona o eksproprijaciji ("Službeni list SFRJ" br. 13/1965, 5/1968, 7/1968, 30/1968, 32/1970, "Narodne novine br. 52/1971, 10/1978"), ako navedeni postupak nije proveden?

2. Je li tuženik mogao steći pravo služnosti cjevovoda dosjelošću, ako nije utvrđeno tko je bio vlasnik nekretnine, odnosno ako nije utvrđeno je li istu bilo moguće steći dosjelošću, sukladno odredbi članka 55. ZOVO?

3. Je li posjed stečen zlouporabom povjerenja, odnosno neistinit, ako tuženik nije imao niti je dokazao valjani pravni osnov za postavljanje cjevovoda te ako vlasniku zemljišta nikada nije plaćena naknada sukladno odredbama članka 4., 10. i 54. Zakona o eksproprijaciji?

4. Je li tužitelj dužan trpjeti služnost koja nije upisana u zemljišne knjige više od 50 godina, odnosno štiti li tužiteljevog pravnog prednika kao savjesnog kupca načelo zaštite povjerenja u zemljišne knjige, jer nije znao ni mogao znati za navedene cjevovode budući isti nisu evidentirani u zemljišnoj knjizi kao bilo koji oblik služnosti? "

2. Odgovor na prijedlog za dopuštenje revizije nije podnesen.

3. Postupajući sukladno odredbi čl. 387. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - dalje: ZPP) i čl. 385.a st. 1. ZPP vijeće je ocijenilo da pravna pitanja koja je tužiteljica naznačila u prijedlogu za dopuštenje revizije nisu važna za odluku u sporu, za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njenoj primjeni niti za razvoj prava u sudskoj praksi.

4. Prvo pravno pitanje naznačeno u prijedlogu za dopuštenje revizije nije važno u smislu odredbe čl. 385.a st. 1. ZPP jer ishod spora ne ovisi o odgovoru na isto. Naime, postavljenim pitanjem tužiteljica polazi od pogrešnog zaključka da spornu služnost tuženica nije mogla steći dosjelošću jer se radi o zakonskoj služnosti (služnosti koje su ili silom propisa ili silom odluke vlasti ustanovljena ograničenja prava vlasništva pa se stoga na njih ne primjenjuju pravila o služnostima, osim ako zakonom nije drugačije određeno), koja se osnivala u upravnom postupku, pa je trebalo provesti postupak nepotpunog izvlaštenja prema odredbama Zakona o eksproprijaciji ("Službeni list FNRJ" broj 12/57, 53/62, "Službeni list SFRJ" broj 13/65,

5/68, 7/68, 11/68, 30/68, 32/70, "Narodne novine" broj 52/71 i 10/78), koji u ovom slučaju nesporno nije proveden. Međutim, riječ je o stvarnoj služnosti zasnovanoj dosjelošću u smislu odredbe čl. 51. Zakon o osnovnim vlasničkopravnim odnosima ("Službeni list SFRJ" broj 6/80 i 36/90, "Narodne novine" broj 53/91 i 91/96 – dalje: ZOVO) i čl. 54. ZOVO.

5. U odnosu na drugo pravno pitanje naznačeno u prijedlogu za dopuštenje revizije treba navesti da isto dijelom nije utemeljeno na činjeničnim utvrđenjima ovog postupka u kojem je utvrđeno da je tužiteljica predmetnu nekretninu stekla u stečajnom postupku pa je nedvojbeno poznato tko je bio raniji vlasnik istih. Glede dijela pitanja kojim tužiteljica ukazuje da možda nije bilo moguće steći pravo služnosti dosjelošću na predmetnim nekretninama sukladno odredbi čl. 55. ZOVO treba navesti da se prema odredbi čl. 387. st. 4. ZPP u prijedlogu za dopuštenje revizije ne mogu iznositi nove činjenice ni predlagati novi dokazi, osim onih koji se odnose na razloge važnosti pitanja iz čl. 385.a ZPP zbog kojih se prijedlog za dopuštenje revizije podnosi. To stoga jer vlasničkopravni status predmetne nekretnine tijekom postupka pred nižestupanjskim sudovima nije bio sporan i tužiteljica tijekom postupka pred nižestupanjskim sudovima nije tvrdila niti navodila da je predmetna nekretnina bila društveno sredstvo u društvenoj pravnoj osobi pa tu činjenicu tužiteljica ne može s uspjehom isticati u prijedlogu za dopuštenje revizije.

6. Treće pravno pitanje naznačeno u prijedlogu za dopuštenje revizije nije utemeljeno na činjenicama utvrđenim u ovom postupku tijekom kojeg je utvrđeno da tužiteljica nije dokazala da su se prijašnji vlasnici nekretnine protivili izvršavanju sporne služnosti odnosno nije dokazala da je tuženica bila nepoštena te je utvrđeno da je rješenjem Republičkog sekretarijata za energetiku, industriju i zanatstvo broj UP/I-10-1/75 od 9. listopada 1975. tadašnjoj radnoj organizaciji Ina-Naftaplin, pravnom predniku tuženika, odobreno stavljanje u pogon Plinovoda i naftovoda Ferdinandovac – Budrovac – Šandrovac. Stoga isto nije važno pravno pitanje u smislu čl. 385.a st. 1. ZPP.

7. Četvrto pitanje naznačeno u prijedlogu za dopuštenje revizije nije pravno pitanje jer je odgovor na isto sadržan u odredbi čl. 126. st. 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine", broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 94/17, 152/14, 81/15 i 94/17) kojim je propisano da stjecanjem prava vlasništva odlukom suda ili drugoga tijela ne prestaju stvarna prava koja su drugim osobama pripadala na odnosnoj stvari, osim onih za koje je to određeno tom odlukom ili posebnim zakonom, ili koja po naravi stvari ne mogu dalje postojati. Osim toga, s obzirom da je tužitelj predmetnu nekretninu stekao u stečajnom postupku, odgovor je sadržan i u odredbi čl. 87. st. 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24) prema kojoj stvarne služnosti na nekretnini ne prestaju prodajom nekretnine. Stoga isto nije važno u smislu čl. 385.a st. 1. ZPP.

8. Odluke na koje se tužitelj poziva u prijedlogu za dopuštenje revizije, navodeći ih kao razloge važnosti za naznačena pravna pitanja, nisu odgovarajući razlozi važnosti za ista jer su donesene u činjeničnim i pravnim okolnostima drugačijim od onih u ovom predmetu.

9. Slijedom navedenog pitanja naznačena u prijedlogu za dopuštenje revizije nisu važna za odluku u sporu u smislu čl. 385.a st. 1. ZPP, pa je na temelju odredbe čl. 389.b st. 1. i 2. ZPP odlučeno kao u točki I. izreke ovog rješenja.

10. Iz navoda tužiteljičinog prijedloga za dopuštenje revizije proizlazi da u prijedlogu za dopuštenje revizije tužiteljica nije određeno naznačila povredu temeljnog ljudskog prava u smislu odredbe čl. 385.a st. 2. ZPP zbog koje je prijedlog podnijela, niti nije učinila vjerojatnim da joj je tijekom prvostupanjskog i drugostupanjskog postupka povrijeđeno temeljno ljudsko pravo sukladno čl. 385.a st. 2. ZPP.

11. Zbog navedenog je na temelju odredbe čl. 389.a st. 1. i 4. ZPP odlučeno kao u točki II. izreke ovog rješenja.

Zagreb, 29. travnja 2026.

Predsjednik vijeća:
mr. sc. Dražen Jakovina

DRAŽEN JAKOVINA

Elektronički potpisano: 05.05.2026T10:32:53 (UTC:2026-05-05T08:32:53Z)

Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: 0d01d5da-a26b-4c9c-b5e3-fd57b99b80ba

Vrhovni sud Republike Hrvatske

Broj zapisa: **9-30887-524e0**

Kontrolni broj: **0da2b-dd0c9-9f151**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.